

overordentlig fyldig Samling af alle mulige Redskaber. Der mødte netop en Landmand, som vilde se, hvorledes Kartoffeloptagningsmaskiner saa ud. Han dyrkede et stort Areal med Kartoffler, og han havde hittet paa, at det kunde være en Billighed for ham at faa en Maskine, men forinden han gik til en Maskinforhandler og fik en Maskine, som han maaske bagefter vilde være misfornøjet med, søgte han hen til denne Institution, hvor den Mand, der var Forstander og som prøver Maskinerne, kunde give ham alle mulige Oplysninger om det bedste Fabrikat, om den billigste Pris, om de nyeste Forbedringer, saaledes at han gik ud derfra velinstrueret og i Stand til at vælge paa bedste og billigste Maade det Apparat, han havde Brug for.

Der har allerede fra flere ærede Medlemmer været rettet den stadige Henvendelse til Landbrugsministeren om, hvad det blev til med Forsøgsstationen paa Fyn, og vi have jo den gode Udtalelse fra Landbrugsministeren fra i Fjor, at naar der kom saadanne Spørgsmaal op, som ikke kunne ventes besvarede paa de nuværende 4 Stationer, saa var Øjeblikket kommet til at oprette en ny Station, og saa vilde Fyn jo have en vis Fortrinsret. Om Øjeblikket er kommet, det ved jeg ikke, men jeg gør den ærede Minister opmærksom paa, at man fra mange Sider i Landbruget ønsker at foretage Gødningsforsøg, navnlig med animalsk Gødning, Forsøg, som ganske vist vel kunne udføres paa de nuværende Forsøgsstationer, hvis de ikke allerede ere saa optagne af Opgaver, at de ikke kunne udføre mere Arbejde. Men hvis dette skulde være Tilfældet og Ministeren skulde anerkende, at det var et Forsøgsobjekt, der var værd at optage, saa var maaske Øjeblikket kommet til Oprettelsen af den fynske Forsøgsstation.

Endnu skal jeg tillade mig at rette en Henvendelse til Landbrugsministeren, som ikke direkte angaar dette Finanslovsforslag. Statskonsulenten i Agrikulturkemi, Professor Stein, offentliggør jo en Gang om Aaret Resultater af sine Undersøgelser, og da navnlig Undersøgelserne med Hensyn til Gødning og Foderstoffer. De ere overordentlig lærerige for Landbrugerne, fordi de der faa et Indtryk af, hvorledes Tilstanden er paa Foderstof- og Gødningsmarkedet. Der gives Advarsler med Hensyn til, hvilke Varer der for Tiden ere mangelfulde, og hvilke man tryggere kan give sig i Lag med. Imidlertid er der kun Beretning fra et enkelt af de Laboratorier, der foretage saadanne Undersøgelser. Men

Landbrugsministeriet autoriserer jo i Henhold til Gødnings- og Foderstofloven en Del andre Laboratorier, fra hvilke der ikke foreligger nogen Beretning. Og jo flere Beretninger vi faa, jo flere Undersøgelser der blive meddelte Offentligheden, desto større Materiale har man til Belysning af disse Spørgsmaal. Jeg skal derfor henstille til den højtærede Landbrugsminister, om der ikke var Anledning til at begære af disse autoriserede Laboratorier, at de indgave til Landbrugsministeriet Beretning om de Undersøgelser, de i Aarets Løb have foretaget paa dette Omraade, saa kunde Landbrugsministeriet udmærket godt faa det bragt til Offentlighedens Kundskab, uden at det kostede en Øre blot ved at henvende sig til Landbrugspressen, som altid sætter en Ære og Glæde i at forebringe nyttige Oplysninger for Landbrugerne.

Endelig har jeg nogle Henstillinger, som jeg tror, at jeg kan rette til den ærede Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet. De bleve allerede fremsatte her i Tinget i Fjor af det ærede Medlem for Odense (Nanke), hvis egentlige Repræsentant paa Tinget jeg jo er. Min Henstilling gælder det gamle Fæstningstaarn i Korsør, en Overlevering fra Middelalderen, hvis Alder regnes lig med Vordingborg Slots, og som henligger i en meget ilde Tilstand. En bekendt Arkitekt, hvis Navn jeg har faaet Ret til at nævne, Arkitekt Aage Mathiesen, har meddelt mig, at med 15,000 Kr. kunde dette Fæstningstaarn bringes tilbage i en Tilstand, som man maatte formode kom den Tilstand nær, i hvilken det har vist sig for vore Forfædre. Det var et smukt Mindesmærke at restaurere. Jeg ved oprigtig talt ikke, om der knytter sig saadanne historiske Minder til dette Taarn som til Valdemars-taarnet i Vordingborg, men det ligger paa alfar Vej, hvor vi godt kunne være bekendt at fremsætte et Mindesmærke for Befolkningen og for fremmede, tillige til Vidnesbyrd om, at vi holde vore gamle Minder i Hævd og Ære.

Til Slutning skal jeg, da jeg ikke mere faar Ordet, gøre en ganske kort Henstilling til den ærede Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet. Der findes paa Ministeriets Budget en Bevilling til Folke- og Sognebogsamlinger, saa vidt jeg ser, paa 14,500 Kr. Disse gøre jo megen Nytte, kun undrer det mig, at denne Bevilling er saa lille. Enhver, der har beskæftiget sig noget med denne Sag, og som navnlig har faaet sin Viden be-